

Justisminister Knut Storberget

Justisdepartementet
Postboks 8005, Dep.
0032 Oslo

Oslo, 14. oktober 2010

Behov for regularisering av oppholdet til papirløse med lang botid i Norge

Norge er i ferd med å få en økende underklasse av mennesker som har levd her i inntil 17 år uten rettigheter, og ofte i stor nød. En rekke organisasjoner lanserte 31. august en bred kampanje for å sette fokus på disse menneskenes livssituasjon.

Mens det store flertallet EU-land har gjennomført ulike former for regulariseringer, skiller Norge seg ut ved å ha en av de strengeste tilnærmingene til papirløse. Dette utgjør en viktig del av bakgrunnen for organisasjonenes engasjement. Det finnes her et rom for humanitet i spennet mellom den strenge norske tilnærmingen og de mer humanitære løsningene som er valgt i mange andre land.

Når regulariseringer har blitt gjennomført i det store flertallet av EU-land, har det bakgrunn i primært to forhold: På den ene siden de sterke humanitære hensynene som gjør seg gjeldende for mennesker som har levd papirløst gjennom en årrekke. På den andre siden det mer pragmatiske hensynet til kontroll over arbeidsmarkedet og ønsket om å motvirke en stor, svart arbeidssektor med høy grad av utnyttelse av sårbare mennesker. De samme hensynene gjør seg åpenbart gjeldende i Norge.

Organisasjonene kan ikke godta en varig papirløs underklasse i Norge bestående av mennesker som lever på ubestemt tid tilnærmet uten rettigheter. Spesielt alvorlig er det at denne situasjonen rammer barn. Selv om norske myndigheter har forpliktet seg til å prioritere barns beste, og selv om det er tatt inn i lovverket at barns tilknytning til Norge (eksempelvis gjennom barnehage, skole og sosialt nettverk) skal tillegges særlig vekt, ser vi at utlendingsmyndighetenes fortolkning fører til at flertallet av sakene avgjøres i barns disfavør.

Vi ber derfor Regjeringen om å utarbeide bestemmelser som tydeliggjør at barns beste har forrang foran innvandringspolitiske hensyn, og at barn som har levd i Norge i lang tid (eksempelvis fire år regnet fra ankomst) skal gis oppholdstillatelse sammen med medfølgende familie.

Vi ber også Regjeringen om å utarbeide en bestemmelse som sikrer at det blir en grense for hvor mange år mennesker i Norge kan være ulovlige, uansett alder, i samsvar med UDIs forslag fra 2003. Hva organisasjonene går inn for, er ikke et amnesti, men en humanitær løsning for de papirløse som har levd aller lengst i en fastlåst, humanitært vanskelig og menneskerettslig problematisk situasjon.

I utarbeidelsen av konkrete lovbestemmelser kan det også være naturlig å se hen til identitet, skjult/åpent bosted og kriminelle handlinger.

Se vedlagt et notat som går nærmere inn i organisasjonenes erfaringer og betraktninger i forhold til de papirløse.

Vi ser frem til den videre dialogen om det organisasjonene oppfatter som en presserende menneskerettslig og humanitær utfordring i dagens Norge.

Med vennlig hilsen,

Norsk Folkehjelp, Amnesty International Norge, Kirkens Bymisjon, Selvhjelp for innvandrere og flyktninger (SEIF), Antirasistisk Senter, Etiopiske asylsøkeres forening i Norge, Mellomkirkelig råd, Human-Etisk Forbund, Kristent Interkulturelt Arbeid (KIA), Redd Barna, Nettverk mot statlig rasisme, Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS), Juss-Buss, Afghan Refugee Committee, Blitz, Det iranske flyktningsrådet i Norge, Flerkulturelt kirkelig nettverk (Norges Kristne Råd), Humanistisk Ungdom, Den norske Helsingforskomité, PRESS – Redd Barna Ungdom, Caritas, Nestekjærlighetskampanjen, Rådgivningsgruppa i Trondheim, Røde Kors Ungdom og PeoplePeace.